ΣΤΟΝ ΙΛΙΓΓΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΝΑ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΑΝΤΑΡΤΗΣ

ΚΙΜΩΝΟΣ ΑΤΤΙΚΟΥ

199ον

Ὁ Φουὰτ ἀπελάμβανεν μὲ τὴν σκληρὰν ἐκείνην ἐκδίκησίν του καὶ ἔσυρε τὴν χεῖρά του ἐκ χαρᾶς.

Καὶ ὅταν δὲν ὑπῆρχον ἄλλαι πέτραι διὰ νὰ ῥίψουν μέσα εἰς τὸ πηγάδι, ἐπῆρε ἕνα ἀναμμένο δαδὶ τὸ ἔφεραν εἰς τὸ στόμιον αὐτοῦ, διῤῥύθμωνε τὰς ἀκτῖνας πρὸς τὰ δάδη τοῦ πηγαδιοῦ καὶ ἐκάτσαξε μέσα.

Τὸ πηγάδι εἶχε φράχθη μέχρι τοῦ μέσου. Ἐνέτεινε τὴν προσοχήν του ὁ Φουὰτ καὶ ἤκροάσθη, χωρὶς ὅμως νὰ κατορθώσῃ ν' ἀκούσῃ τίποτε.

—Καὶ δέδικαι! ἐμουρμούρισε. Αὐτὸς θἄχῃ πεθάνει τώρα... χωρὶς παιὰ νὰ ξαναφανῇ... Καὶ μὰ τὸν Ἀλλάχ, τοῦ ἄξιζε τέτοιος μαρτυρικὸς θάνατος...

Καὶ μετὰ τοῦτο διέσαξε τοὺς ὑπηρέτας του ν' ἀπουσιθοῦν. πράγματι τὸ ὁποῖον ἐκεῖνοι ἐξετέλεσαν, ἐξαιρετικῶν μὲ δύσι ἔφεραν εἰς πέρας τν τόσον ἀπαίσιον καὶ φριχαλέον ἔργον των, τὴν τόσον σκληρὰν ἐκδίκησιν τοῦ ἀτιμασθέντος Φουὰτ πασσᾶ...

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟΝ

ΜΕΣΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΦΟΝ!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀναξαγόρα περιπέτειαι

Μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἀνχχώρησιν τοῦ Θύμιου ἀπὸ τὸ λιμάρι του, εἶκοσι Τοῦρκοι στρατιῶται, ἀναλώθωντες τὴν ἐφησυζήζουσαν συμπάθειαν τῆς ἐπεπήθησαν αἰφνιδίως. Οἱ μετηχμφεσιμένοι Ἀλβεγοί, συσκεφθέντες ἀπεφάσισαν νὰ μὴν ἐπιτεθοῦν καὶ αὐτοὶ κατὰ τῶν συντρόφων τοῦ Θύμιου, διότι δὲν ἐγνώριζον τι εἶχεν ἀποφασίσει ὁ ἀρχηγός τῆς, διότι δηλαδὴ δὲν ἤξευρον ἂν ἐφονεύθη ἢ συνελήφθη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τοῦ Μπαναῆ.

Καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐδιῴθησαν τοὺς Τούρκους στρατιώτας, ἀλλὰ καὶ δὲν τοὺς ἐκτύπησαν. Ἐσχάρησαν εἰς φυγὴν καὶ παρέσυραν οὕτω καὶ τοὺς λοιποὺς, εἰς τοὺς ὁποίους μετέδωκαν τὸν πανικόν.

Ὁ Ἀναξαγόρας ἔλειπε τὴν σαγμὴν ἐκείνην, μεταξὺ εἰς τὰ πλησίον χωρίον. Καὶ τρεῖς ὥρας ἔπεσαν ἐπέστρεψεν εἰς τὸ λημέρι του.

Ἐκάτσαξε τότε δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ μάτην ἀναζητῶν τὴν Ἑλένην καὶ τοὺς λοιποὺς συντρόφους του.

Ἀνυσκῶς δι' αὐτόν, ὅταν ἐφευγεν ἀπὸ τὸ χωρίον ἔλαβεν ἀντίθεσιν διεθύνουν ἐκείνης ποὺ ἠκολούθησεν ἡ συμπαθὴς ἀπερχομένη, ἡ ὁποία ἐκράτησε πρὸς δυσμὰς τοῦ χωρίου καὶ ἐντεῦθεν τὸ ἀδύνατον τῆς μετ' ἐκείνην συναντήσεώς του. Ὁ Ἀναξαγόρας δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ ἐννοήσῃ τὸ εἶχε συμβῆ.

—Θὰ τοὺς ῥῴῳ, ἂν ἡσυχάσουν τὰ πράγματα, ἐσκέφθη. Τώρα μοναχὰ νὰ ἰδοῦμε τὶ διάβολο θὰ κάνω ἐγώ.

Καὶ ἤρχισε τὴν περιπλάνησίν του.

Ὅλον τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας καὶ ὁλόκληρον τὴν νύκτα τὴν ἐπέρασεν εἰς τὰ δουνά, τὰ ἀφιλόξενα δι' αὐτόν, καὶ τέλος κατάκοπος ἐκ τοῦ δρόμου, καὶ ἐξηντλημένος ἐκ τῶν συγκινήσεων, ἔπεσεν ἐπάνω εἰς μίαν πέτραν καὶ ἀπεκοιμήθη βαθέως.

Ὅταν ἐξύπνησε, ἡ διάνοιά του ἐκ τῆς ἀναπαύσεως εἶχε γίνει διαυγεστάτη.

Τώρα μόνον ἀντελήφθη τὸ μέγεθος τοῦ παθήματός του. Τὶ ἔπρεπε νὰ κάμῃ. Νὰ περιπλανηθῇ; Πῶς θὰ εὕρισκε τὸν Θύμιον καὶ τὴν συμμορίαν του;

Εὑρεθεὶς πρὸ τοῦ εἰκτροῦ τότε διλήμματος καὶ μὴ γνωρίζων ποῖον ἐκ τῶν δύο δρόμων ν' ἀκολουθήσῃ παρ' ὀλίγον νὰ ἀπεφάσιζε.

Διότι ἠμπαρράφρονα καὶ παραληροῦντα ἐκ τοῦ πυρετοῦ τὸν εὗρεν εἰς τὴν κλιτὺν ἐκείνην ὁ Νικολάς, ποὺ διήρχετο ἐκεῖθεν μεταβαίνων ἐκεῖ ὅπου ὁ Θύμιος τὸν εἶχε στεῖλει.

Οἱ δέκα ἄνδρες οἱ ὁποῖοι ἠκολούθουν τὸν Νικολὸν τὸν ἐκύλλωσαν καὶ ματαίως προσεπάθουν νὰ τὸν ἀποσπάσουν μίαν ἀπόκρισιν εἰς τὰς ἐρωτήσεις των.

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ συνέχεια.

Ὑγιεινὴ

ΑΤΟΝΙΑ ΕΝΤΕΡΙΚΟΥ ΣΟΛΗΝΟΣ

Θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι μὲ τὸν τίτλον «ἀτονία τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος» θέλω νὰ πραγματευθῶ θέμα καθαρῶς ἰατρικὸν κατάλληλον νὰ ἀναγνωσθῇ μόνον ἀπὸ ἰατροὺς.

Ὁ σκοπὸς μου δὲν εἶνε αὐτός. Πρόκειται περὶ ἑνὸς ἀπὸ τὰ αἴτια τῆς δυσκοιλιότητος τῶν προηγμένων εἰς πολιτισμὸν ἀναγνωστῶν μας. Ὅσα καὶ ἂν γραφοῦν διὰ τὴν δυσκοιλιότητα πάλιν δὲν θὰ εἶναι πολλὰ ἐπειδὴ κατήντησε γενικὸν ἡμερήσιον ζήτημα.

Ὑπάρχουν πολλὰ αἴτια τῆς δυσκοιλιότητος, αἴτια κακῆς μασήσεως, ἐσπευσμένου καὶ διαστικοῦ γεύματος, ἐλλείψεως ὄδεγων, δυσπεψίας, δυσκολοχωνεύτου τροφῆς, νευρικῆς κατασστάσεως, ἐλαττωμένης χημικῆς δράσεως τῶν ὑγρῶν τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων, ὑστερίας, ἀλκοολισμοῦ κλπ. Ὅστε ἐλέπετε ὅτι ὁ κατάλογος τῶν αἰτίων εἶνε ἀρκετὰ μεγάλος.

Ὅτε τὰ δήμοσε καὶ ἂν προκαλῇ τὴν δυσκοιλιότητα, ὁ πάσχων ἐξ αὐτῆς ζητεῖ ἀνακούφισιν καὶ θεραπείαν. Δὲν ὑποφέρει πολὺ καὶ ἐπομένως δὲν καταφεύγει εἰς τὸν ἰατρὸν ἀλλὰ προσπαθεῖ μὲ πρόχειρα μέσα νὰ τὴν θεραπεύσῃ. Καὶ ἐπειδὴ δὲν γνωρίζει τὸ πρόχειρα τὰ ὁποῖα εἶνε ἡ ῥίζα τοῦ κακοῦ, καταπολεμεῖ τὸ σύμπτωμα, τὴν ἀκανόνιστον δηλαδὴ κένωσιν τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος. Καταπολεμεῖ αὐτὴν μὲ καθάρσια τὰ ὁποῖα τοῦ συνιστοῦν, τὰ ὁποῖα βλέπει εἰς ρεκλάμας ἢ ἀκούει εἰς τὸ ραδιόφωνον.

Ἀρχίζει λοιπὸν νὰ παίρνῃ καθάρσια, ἀλλά, ἂν εἶναι προσεκτικὸς θὰ ἴδῃ ὅτι ὕστερα ἀπὸ κάθε καθάρσιον ἡ δυσκοιλιότης του ἐξακολουθεῖ. Ἀλλάσσει τὸ καθάρσιον, παίρνει διαφορετικὰ μὲ ἄλλο ὄραιο ὄνομα ἀλλὰ καὶ πάλιν παρατηρεῖ τὰ ἴδια. Τοῦ λέγουν νὰ παύσῃ τὰ καθάρσια καὶ νὰ κάμνῃ κλύσματα ἀλλ' ἀντὶ νὰ τὰ κάμνῃ εἰς ἀπόλυτον μόνον ἀνάγκην, αὐτὸς τὰ ἐξακολουθεῖ συχνά.

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ Συνέχεια

"ΘΕΙΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ"

Ὁμιρόσικα

Εἶχαν ἀπόλυτα δίκηο οἱ διάφοροι εἰδικοί.

—Ὅταν ἔλεγαν στὴν ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος, ὅτι ἐφέτος θὰ ἔχουμε μεγάλη βαρυχειμωνιά.

—Ὅλοι μας, σηκωθήκαμε χθὲς τὸ πρωῒ καὶ ἐτρίβαμε τὰ μάτια μας.

—Μπροστὰ στὴ θεαματικὴ ὄψη τοῦ Παναχαϊκοῦ καὶ τοῦ Ὀμπλοῦ.

—Οἱ γύρω βουνοκορφὲς ἐκπαιδεύτηκαν γιὰ καλὰ μὲ τὸ συνηθισμένο λευκὸ σεντόνι τους.

—Καὶ καλοῦνε ὑψηλόφρονα καὶ ἀγέρωχα τοὺς Πατρινοὺς ὁρειβάτες, γιὰ νὰ τὴς ἐπισκεφθοῦν.

—Τὸ σερβίρα τοῦ χιονιοῦ εἶναι τώρα πανὶ καὶ ἔτσι οἱ σκιὲρ θὰ ἡμποροῦν νὰ παίζουν καλλίτερα.

—Χρειάζεται ὅμως προσοχή, γιὰ νὰ μὴ συμβαίνουν ἀπευκταῖα.

—Τελευταῖα ἡ Βουλγαρία καὶ ὁλόκληρη ἡ Εὐρώπη ἐπένθησαν πολύ.

—Διὰ τοὺς πενῆντα χιονοδρόμους ποὺ ἔγράφη ὅτι κατεπλακώθησαν ἀπὸ τὰ χιόνια σὲ κάποιο δουνὸ τῆς Σόφιας.

—Εὐτυχῶς ὅμως, νεώτερες πληροφορίες, διεψεύσαν τὸ γεγονός.

—Ποὺ ἐπέσανε σὲ μιὰ χαράδρα, χωρὶς ὅμως καὶ ν' ἀποθάνουν.

—Πιατὶ τοὺς ἀντελήφθησαν καὶ τοὺς διέσωσαν τὰ εἰδικὰ συνεργεῖα.

—Μὲ τὸ κρύο, οἱ λαγοὶ πέφτανε τώρα ἀρθρωπα.

—Οἱ κυνηγοὶ ὅμως δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς περιστάσεως.

Πιατὶ τὸ θήραμα ἀπαγορεύεται, ἐπειδὴ εἶναι ἡ ἐποχὴ τῆς ἀναπαραγωγῆς.

—Καὶ νέος «Μπρέας» ἐνεφανίσθη ἀπὸ πρωΐας στὸν Πατραϊκὸ ὁρίζοντα.

—Ἡ παλαιὰ ὅμως ἐποχὴ πέρασε καὶ δὲν ξαναγυρίζει.

—Πάντως οἱ Πατρινοὶ ἄς ἐπαγρυπνοῦν.

—Ἡ Ἑλλειψις τοῦ λαδιοῦ δὲν ζφελεσε σὲ τίποτε ἄλλο παρὰ στὴν ἀπλησιάσι τῶν παραγωγῶν.

—Οἱ ὁποῖοι τὸ κρύβουν γιὰ νὰ ὑπερτιμηθῇ.

—Ὅταν ὅμως ἀναπαλύπτεται ποσότης λαδιοῦ κατάσχεται καὶ ἐκποιεῖται.

—Ἡ χθεσινὴ πρεμιέρα τοῦ Ἰγνεὰλ «Θεῖο Τραγοῦδι» ἄρεσε πολὺ σὲ ὅσους τὸ εἶδαν.

—Ἴδιος ἡ ποιοσική του ἦταν ὡραία καὶ ἐπιδληπτική.

—Μὲ μεγάλη ἐπιτυχία διεξήχθησαν προχθὲς τὸ πρωῒ στὸ Πρασοδάσι τοῦ Παναχαϊκοῦ οἱ ἀγῶνες κυπέλλου μεταξὺ Πατρινῶν καὶ Ἀθηναίων χιονοδρόμων.

—Ἡ δεύτερη συμμετέχουν μὲ ἀρκετὰς πιθανότητες τελικῆς ἐπικρατήσεως.

—Ὡς πληροφορούμεθα ὅμως δὲν ἀπέδωσαν καὶ πολλὰ πράγματα.

—Καὶ τοῦτο λόγῳ μικραωνυχημάτων ποὺ τοὺς συνέδηκαν κατὰ τὴν διαδρομήν.

—Τὴ Παρασκευὴν λοιπὸν ἀνοίγει ἡ Λαχειοφόρος ἀγορὰ τοῦ 1937 στὸ «Δημοτικὸ» θέατρο.

—Ἐφέτος λέγεται ὅτι θὰ εἶναι πολὺ ἀνώτερη καὶ ἐπιδληματικώτερη ἀπὸ τῆς ἄλλες χρονιές.

—Τὰ δῶρα ἐξ ἄλλου θὰ εἶναι πλουσιώτερα καὶ πολὺ πρακτικά.

—Ἀρκετοὶ ὑφασμοπωλεῖα καὶ ἐμπορικοὶ οἶκοι ἔχουν προσφέρει ἀπὸ τὰ εἴδη των.

—Δόξῃ ἀκριδῶς αὐτῶν τῶν δεδομένων, οἱ λαχνοὶ θὰ πωλοῦνται 20 δραχμές.

—Ἐννοεῖται ὅτι ὁ καθεὶς θὰ τὸ παίρνει πίσω καὶ μὲ τὸ παραπάνω.

—Ὅταν σκεφθῇ κανεὶς τὸ φιλανθρωπικὸ σκοπὸ ποὺ ἐξυπηρετεῖ ὁ Σύλλογος Κοινωνικῆς Προνοίας, φαντάζεται πόσο δὲν μποροῦν νὰ σταδοῦν οἱανδήποτε αὐτάδειες.

—Τὸ ἐφετεινὸ λαχεῖο τῆς λαχπνός.

ΠΝΕΥΜΑ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τοτός.—Μπαμπᾶ, δῶσέ μου ἕνα φράγκο...

Μπαμπᾶς.—Δὲν σοῦ εἶπα ὅτι τὰ καλὰ παιδιὰ δὲν ζητᾶνε φράγκα;

Τοτός.—Δῶσε μου τότε ἕνα δέφραγκο!..,

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΑ

Ὑποψήφιος γαμπρός.—Ἔρχομαι νὰ ζητήσω τὴν κόρη σας...

Μέλλον πενθερός.—Πολὺ καλά, θὰ τὸ ἔχω ὅπ' ὄψιν μου. Ἂν δὲν τὴ ζητήσῃ κανεὶς καλλίτερος ἀπὸ σᾶς, εὐχαρίστως θὰ σᾶς τὴν δώσω.

ΠΟΛΥ ΣΩΣΤΑ

Ἀστυφύλαξ.—Ἀκολουθήσατε μὲς παρακαλῶ, στὸ τμῆμα χωρὶς μουρμοῦρες.

Σωφερίνα.—Γιατί;

Ἀστυφύλαξ.—Γιατί τρέχατε μὲ 60 χιλιόμετρα τὴν ὥρα...

Σωφερίνα.—Δὲ θὰ εἴσαστε καλὰ φαίνεσαι. Ἐγὼ δὲν ἔχω οὔτε δέκα λεπτὰ ποὺ ἔφυγα ἀπὸ τὸ σπίτι μου!...

ΕΝΑΣ ΦΙΛΕΥΣΠΑΔΧΝΟΣ

Ὁ Πρόεδρος.—Νεροπὴ σου, κατηγορούμενε, νὰ κλέψῃς μιὰ σκόλα ποὺ εἶχε μάλιστα καὶ τέσσαρα παιδιά....

Ὁ κατηγορούμενος.—Κύριε πρόεδρε, ἀπὸ καιρὸ εἶχα σκοτὸ νὰ τὰ υἱοθετήσω!...

ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑ

Ἡ σπιτονοικοκυρὰ μου εἶνε πολὺ περίεργη γυναῖκα,

—Καὶ σὲ τί συνίσταται ἡ περιέργειά της;

—Κάθε μέρα ἔρχεται καὶ μὲ ρωτᾶ πόσα θὰ πληρώσω τὰ καθυστερούμενα ἐνοίκιά...

ΔΟΚΟΛΟΓΙΕΣ... ΔΙΑΦΟΡΕΣ

ΣΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ

Ὑποθέσετε ὅτι μιὰ ἀδιάκριτη μύγα ἔπεσε μέσα σ' ἕνα ποσῆρι γεμάτο μπύρα. Αὐτὸς ποὺ πρόκειται νὰ τὸ πῇ, τί θὰ κάνῃ;

Ἂν εἶνε Ἄγγλος θὰ πεταξέῃ καὶ τὸ ποτῆρι καὶ τὴν μπύρα καὶ τὴν μύγα.

Ἂν εἶνε Γάλλος θὰ ζητήσῃ ἄλλο ποτῆρι.

Ἂν εἶνε Γερμανὸς, θὰ χύσῃ ἕνα μέ-ος τῆς μπύρας, ὅσο ἀπαιτεῖται γιὰ νὰ λείψῃ τὸ ἀδιάκριτο ἔντομο καὶ...θὰ πιῇ τὸ ὑπόλοιπον!

Ἂν εἶνε Ἕλλὰς, θὰ πιάσῃ μὲ τὰ δάχτυλά του τὴν μύγα θὰ τὴν βρίσῃ καὶ θὰ πιῇ τὴν μπύρα του!

Ἂν εἶνε Ρῶσσος θὰ πιῇ τὸ περιεχόμενον ἀνάρχας καὶ θὰ φροντίσῃ τὸ πολὺ γ' ἀποφύγῃ τὸ ἔντομο.

Τέλος, ἂν εἶνε Ἕλληνας, θὰ φωνάξῃ τὸ γκαρσόνι τοῦ καφενείου θὰ τὸ..βρίσῃ, θὰ πιῇ τὴν μπύρα καὶ ...δὲν θὰ πληρώσῃ!

ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Μέσα στὸ θέατρο καὶ ἐνῷ στὴ σκηνὴ παίζουν οἱ ἠθοποιοί, οἱ μὲν Ἰταλοὶ ὁμιλοῦν, οἱ δὲ Γάλλοι βλέπουν, καὶ οἱ Γερμανοὶ ἀκούουν· οἱ Ἕλληνες τὰ κάνουν ὅλα καὶ ἔχουν καιρὸ καὶ νὰ χειροκροτοῦν καὶ νὰ σφυρίζουν!

●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●

λειοφόρου ἀγορᾶς πλουσιώτατο.

—Χαρὰ σ' ἐκεῖνον ποὺ θὰ εὐνοηθῇ ἀπὸ τὴ τύχη.

—Τὰ ζογολεῖα ἐπανέλαβαν τὰ διακοπέντα λόγῳ τῆς γρίππης προσωρινῶς μαθήματα.

—Καὶ ὅμως ἀκόμη καμμία ὀφεση στὸ ζήτημα αὐτὸ δὲν παρατηρεῖται.

—Νομίζουμε πῶς μιὰ παράταση μικρὴ δὲν θὰ ἔβλαπτε.

—Ἡ προφύλαξις τῶν μαθητῶν καθίσταται ἀναγκαία, ἐφ'σον ἄλλωστε μὲ τὰ μέτρα ποὺ ἔχουν ληφθῇ κατὰ τῆς ὀγκυρίας, δὲν ὑπάρχει φόβος ἀμελείας πρὸς τὸ καθήκον

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΛΕΤΑΓΙΕΡ

ΤΟ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΛΕΠΡΩΝ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ

9ον

—Τὶ σᾶς συνέδη; Κανένα δυστύχημα μήπως;

—Ὄχι ἀκριδῶς, μὰ μόλις φθάσαμε ἐδῶ εἴχαμε τὴν δυσάρεστη ἔκπληξη νὰ συναντήσωμε τὸν ἀσυνόμιλο καὶ τὸν ἐπιθεωρητὴ τῆς ἀσυνομίας. Ἤλθαν νὰ κάμουν ἀνάκρισι. Ὁ Ἀλέξανδρος Λόργκ ἐφαινόταν ἀληθινὰ κατάπληκτος.

—Ἀνάκρισι! Μὰ ἔγινε λοιπὸν καμμιὰ κλοπὴ στὴν ἐπαυλή σας;

—Καθόλου, μὰ βρέθηκαν ἐχγνὴ ἀσαφῆς κονιὰ στὴν ἄρρα.

—Εἶναι ἀλήθεια καταπληκτικό! Ἔγινε κανένας φόνος ἀρά γε στὴν ἐπαυλή σας;

Ἡ Μάρθα Ντελωνεὶ τοῦ ἔκανε νόημα νὰ μιλᾶ πιὸ χαμηλά.

—Ἐκάναμε νὲ αὐτὴ τὴν ὑπόθεση, μ' ἀποῤῥίναμε νὰ μιλήσωμε γι' αὐτὰ μπροστὰ στὴν Νανέτα. Ἐπηρεάστηκαν τὰ παιδιὰ μὲ τὰ πατρικρὸ κι' αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιο τῆς ἔφερε μιὰν ἀνατατώσει ποὺ μὲ ἔνηνυσχεῖ. Χθὲς ἔπαθε μιὰ κρίσι νευρικὴ ποὺ ἤσυρα χωρὶς ἄλλο ἀπογέλασμα ὅλων αὐτῶν σὺν συγκινήσεων κι' ἐμεινε ἀγλοθυμὶ γιὰ κάμποσα λεπτὰ τῆς ὥρας.

—Κι' ὅτι ἐσυμαζόμην ἀκριδῶς νὰ σᾶς ρωτήσω γιὰ τὴν δεσποινίδα Νανέτα καὶ δὰ τὴν ἀδελφή της.

Ἡ Χρισιάνα ἔδειξε περισσότερο θάρρος καὶ ἀντοχή. Θὰ τὶς φανέλα τώρα. Χωρὶς ἄλλο δὲν ἐμαθαν πῶς ἤλθατε.

Ὁ Ἀλέξανδρος Λόργκ δὲν μπόρεσε νὰ κρύψῃ τὴν εὐχαρίστησί του δταν ἄκουσε αὐτὰ τὰ λόγια.

Ἡ δεσποινὶς Ντελωνεὶ δὲν ἀγνοοῦσε πῶς τὸν περασμένο χρόνο ὁ κ. Λόργ ἔκαμνε συστηματικὸ κόρτε τῆς Χρισιάνας, Κι' αὐτὸ δὲν τῆς ἦταν καὶ πολὺ δυσάρεστο, γιατὶ ἡ ἀνεψιά της ἦταν πιὰ σὲ ἡλικία γάμου.

Ὕστερ' ἀπὸ μιὰ μικρὴ σιωπὴ ὁ Ἀλέξανδρος Λόργκ εἶπε:

—Πρὸ ὀλίγου μοῦ μιλήσατε γιὰ κάποιαν τρόμο ποὺ ἐδοκίμασεν ἡ δίς Νανέτα. Χωρὶς νὰ φανῶ ἀδιάκριτος μπορῶ νὰ σᾶς ῥωτήσω ποιὰ ἦταν ἡ αἰτία!

Καὶ μιὰ συγκεκριμένη! Ἦταν, φαντάζεσαι, μιὰ νευρικὴ ὑπερδιέγερσις. Εἴμαστε μαζεμένοι στὸ μικρὸ σαλόνι μαζὶ μὲ τὸν ἀνεψιό του Πατρίκιο καὶ τὴ γυναῖκα τοῦ τοὺς γνωρίσατε νομίζω τὸ περασμένο κολοκαίρι, ἐδῶ, καθὼς καὶ τὴν κ. Ζουνιά, τὴ μητέρα τῆς, ποὺ τὴς γνωρίζετε ἐπίσης.

—Ἐπῆζω πὼς καὶ φέτος θἄρχεσθε νὰ μᾶς κάνετε συντροφιά.

—Μὰ θἄναι μεγάλη χαρά γιὰ μένα δεσποινίς.

—Εἴμασε λοιπὸν μαζεμένοι καθὼς σᾶς ἔλεγα στὸ μικρὸ σαλονάκι. Ἐγὼ μιλοῦσα μὲ τὴν κ. Ζουνιά, τὰ παιδιὰ ἔπαιζαν μπαλίς ἔκτὸς τῆς Νανέτα ποὺ ἀνοιγκτὴ ἐξ ἀρχῆς ταραγμένη ἀνὰ νευρικὴ. Καθὼς δὲν ἔπαιξε χαρτιά, τὴν παρεκάλεσε νὰ πάῃ στὸ πιανὸ γραφεῖο γιὰ νὰ μοῦ φέρῃ τὰ ποτηράκια τοῦ λικέρ.

Μὰ τὴ στιγμὴ ποὺ ἄνοιξε τὴν κουρτίνα γιὰ νὰ περάσῃ ἄχνα μιᾶς διαπεραστικῆ κραυγῆ κι' ἔπεσε ἀναλαθωτη στὰ πάτωμα, "Οταν σὲ δίλεπτα συνῆλθε, μᾶς εἶπε πὼς εἶχε δῆ μιὰ πελωρία λευκὴ σκιὰ γὰ ὀρθώνεται μπροστά της.

Κάποια παραίσθησις, χωρὶς ἄλλο.

Ὁ Ἀλέξανδρος Λόργκ δὲν ἄνοιξε τὸ στόμα του νὰ πῇ τίποτα. Φαινόταν ὅμως πολὺ σκεπτικός.

Ὕστερ' ἀπὸ λίγο ῥώτησε:

—Μήπως θυμᾶστε τὶ ὥρα ἀκριδῶς συνέδη αὐτὸ ποὺ διηγηθήκατε;

—Θἄ ἦταν περίπου ἑντεκα ἡ ὥρα.

—Αὐτὸ εἶναι πολὺ περίεργο!

—Τὶ θέλντε νὰ πῆτε; ῥώτησε ἡ δίς Ντελωνεί.

—Θἄ σᾶς ἐξηγήσω ἀμέσως γιατὶ ζήτησα νὰ μοῦ καθορίσετε τὴν ὥρα.

"Ισω κάνω ἀσχημα ποὺ σᾶς μιλῶ ἐλληνικὰ καὶ μπορεῖ μ' αὐτὸ νὰ μεγαλώσω τοὺς φόβους σας πὼς ἀνησυχίες σας, μὰ πάλι μπορεῖ ἔτσι νὰ φωτισθοῦμε καὶ νὰ βροῦμε μιὰ ἐξήγησι αὐτῶν ποὺ συμβαίνουν, καθὼς μοῦ λένε ἀπὸ προχθές. Ἐγὼ ὅπως σᾶς εἶπα ἔφθασα μόλις χθὲς τὸ δράδυ μὲ τὸ τραῖνο τῶν 10 καὶ 40. Ἤρθα περπατῶντας ἀπὸτὸ σταθμὸ ἕως ἐδῶ συνεπῶς θἄταν περίπου 11 ἡ ὥρα δταν ἔφθασα σπίτι μου. Εἶχα φύγει καθὼς καὶ σεῖς ἀπὸ τὴν Μπέρκ τὸ περασμένο καλοκαίρι περὶ τὰ τέλη Σεπτεμδρίου καὶ ξαναγύριζα τώρα νύχτα σ' αὐτὴ τὴν ἀπατεκίνητη ἐπαυλή, κλεισμένη τόσον καιρό. Δὲν εἶμαι φοδιτσιάρης, μὰ μοῦ φαίνεται πὼς ποτὲ πιὰ στὸ μέλλον δὲν θ' ἀποφασίσω νὰ ξαναγυρίσω ἐδῶ τόσο ἀργὰ τὸ δράδυ, "Οταν μπῆκα στὴν ἐπαυλὴ ἀντελήφθην πὼς διάφορα ἔπιπλα, καὶ ἴδιως καθίσματα, δὲν δρισκόντουσαν στὴν ἴδια θέσι ποὺ τὰ εἶχα ἀφήσει φεύγοντας τὸ περασμένο καλοκαίρι. Αὐτὸ ὁμολογῶ πὼς, μὲ τρόμαξε κάπως. Ἔδωσα τὸ φῶς κατὰ τὶς ἐντελείαμεν μὰ ἡ κάμαρά μου δὲν ἦταν καὶ τόσο σκοτεινή, γιατὶ ἀφησα ἀνοιχτὰ τὰ παραθυρόφυλλα καὶ ἡ νύχτα ἦταν ἀσυνέρασστη. Αὐτὸ μὲ ἐμπόδιζε νὰ κοιμηθῶ καὶ σηκώθηκα νὰ κλείσω τὰ παντζούρια. Τὴ στιγμὴ ἀκριδῶς ποὺ πλησίαζα στὰ παράθυρα εἶδα κάτι ποὺ μὲ ἔφύτισε. Ἔξερα ἴσως πὼς ἀπὸ τὸ παράθυρο τῆς κάμαρά μου φαίνεται ὅλος σας ὁ κῆπος. Εἶδα λοιπὸν κάποιαν νὰ περπατᾶ τὴν ὥρα ἐκείνη στὸ περιδόλι σας. Δυστυχῶς ἔκουσε τὸν κρότο ποὺ ἔκανα ἀνοίγοντας τὰ τζάμια κι' ἐξαφνίστηκε σὰν μιὰ σκιὰ πρὸς τὸ μέρος τῶν θάμνων ποὺ δρίσκονται στὴν ἄκρη τοῦ κήπου, ἐκεῖ ποὺ ἀγγίζει σχεδὸν τὴν ἀμυγδαλιά. Δὲν εἶδα δέδαια παρὰ μιὰ σκιωδίτσα. Ἐγκλῶ ἀκαθόριστη, μὰ μπορῶ νὰ σᾶς διαδεδαιώσω πὼς ἤμουν ξύπνιος καὶ πὼς δὲν ἔπαιρνα τὴν ὥρα ἐκείνη ἀπὸ καμμιὰ παραίσθησι.

Ἡ δίς Ντελωνεὶ φάντηκε ἐξαιρετικὰ ταραγμένη ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀποκάλυψι.

Ὁ Ἀλέξανδρος Λόργκ, ἐνῷ τὸ ἀντελήφθη, ἐζήτησε πάλι συγγνώμην.

—Ἴσως δὲν ἔκανα καθόλου καλὰ νὰ σᾶς πῶ αὐτὸ ποὺ εἶδα.

Ἀπενάντιας, ἐκάνατε πολὺ καλά, εἶπε ἡ Μάρθα Ντελωνεὶ δυθισμένη σὲ σκέψεις.

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ συνέχεια

ΑΝΤΙΦΘΙΝΑΤΙΚΟΝ ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ο «ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ»

Βότση 35

Δευτέρον, Τετάρτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον 2—3 μ. μ. δέχεται τοὺς ἀπόρους φυματικοὺς καὶ ὑπόπτους δυρσάν.

Φαρμακεῖα νυκτὸς

Στράτος Ἀπόστολος Ἀγ. Νικολάου—ΡήγαΦερραίουΖερβότπουλος Μιχ. Γεροκωκοστοούλου—Κανακάρη (ἀνωθι Πλατείας Γεωργίου Α'). Δημητροπούλου Τρισ. ὁδὸς Γερμανοῦ (Τάσι).

Θεάματα

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ. Τὴν δην Φεβρουαρίου ἡμέραν Σάββατον ἀρχίζει ἡ Ἀποκριὰ στὸ Δημοτικὸ μας Θέατρον. Μὲ ἀναστρέπτους ἀσθουσαν, πλήρη τζάζ μπάντ καὶ θέρμανσιν.

"Οθεν παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσουν χορούς, ὅπως προσερχόμενοι ἀπὸ τῆς 11ης—Ἰης μ. μ. ἑκάστης ἡμέρας καὶ κλείσουν ἐγκαίρ.ως τῆς βραδυὲς των πρὸς ἀπαφυγὴν πάσης τυχὸν παρεξηγήσεως.

ΙΝΤΕΑΛ. Σήμερον ἡ θεία καταλυτέχνις τοῦ ἅσματος Μάρθα Ἐγγερθ στὸ «Θεῖο Τραγοῦδι». Ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος εἰς τοὺς ἀνηλίκους.

ΠΑΝΘΕΟΝ (αἴθουσα). Σήμερον ἡ «Μνηστὴ τοῦ Φραγκεστάϊν» μὲ τὸν Κάρλωφ

ΠΑΝΘΕΟΝ (ταράτσα). Σήμερον ὁ «Δευκὸς Προδότης».

ΜΙΚΡΑΙ ΕΛΑΔΣΕΙΣ

ΣΙΔΗΡΙΚΑ καὶ ΧΡΩΜΑΤΑ εἰς τιμὰς ἀπιστεύτως εὐθηνὰς θὰ εὕρητε στὸν «Ἡφαιστον» τοῦ Σπηλιοπούλου, ἐναντι παλαιοῦ εἰρηνοδικείου, Μαρκάτο, Ἐρμοῦ 92.

ΣΩΛΗΝΕΣ πήλινοι καὶ ΛΕΚΑΝΑΙ ἀπὸχωρητηρίων καὶ δλα τὰ εἴδη οἰκοδομῶν εἰς τιμὰς ἐφθηνοτάτας, θὰ εὕρητε στὸ Σιδηροπωλεῖον «Ἡφαιστος» Σπηλιοπούλου, Μαρκάτο, ἐναντι παλαιοῦ Εἰρηνοδικείου Ἐρμοῦ 92.

Ἐνοικιάζεται δωμάτιον ἐυάερον, εὐήλιον, ἠλεκτροφώτιστον, ἐπιπλωμένον παρὰ καλλίστη οἰκογενείᾳ, δι' ἐργένην. Πληροφορίαι Χαραλάμπη 18.

Πωλεῖται ἴππος πρώτου ἀναστήματος μετὰ δι